

Wtorek, 20 października 2020 r.

P9_TA(2020)0273

Akt prawny o usługach cyfrowych: dostosowanie przepisów prawa handlowego i cywilnego do podmiotów gospodarczych prowadzących działalność internetową**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 2020 r. zawierające zalecenia dla Komisji w sprawie aktu prawnego o usługach cyfrowych: dostosowanie przepisów prawa handlowego i cywilnego w odniesieniu do podmiotów gospodarczych prowadzących działalność internetową (2020/2019(INL))**

(2021/C 404/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 10 europejskiej konwencji praw człowieka,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) ⁽³⁾ (zwane dalej „ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych”),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/52/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2018 r. ustanawiającego program „Cyfrowa Europa” na lata 2021–2027 (COM(2018)0434),
- uwzględniając zalecenie Komisji (UE) 2018/334 z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie działań na rzecz skutecznego zwalczania nielegalnych treści w internecie ⁽⁶⁾,
- uwzględniając Konwencję o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych ⁽⁷⁾ oraz Konwencję o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych podpisaną w 10 czerwca 1958 r. w Nowym Jorku,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 października 2018 r. w sprawie technologii rozproszonego rejestru i łańcuchów bloków: budowanie zaufania do przepływów funduszy z pominięciem pośrednictwa bankowego ⁽⁸⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie europejskiej strategii w zakresie danych (COM(2020)0066),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie kształtowania cyfrowej przyszłości Europy (COM(2020)0067),

⁽¹⁾ Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 57.⁽²⁾ Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 92.⁽³⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 136 z 24.5.2008, s. 3.⁽⁶⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2018, s. 50.⁽⁷⁾ Dz.U. L 339 z 21.12.2007, s. 3.⁽⁸⁾ Dz.U. C 11 z 13.1.2020, s. 7.

Wtorek, 20 października 2020 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 maja 2016 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Platformy internetowe i jednolity rynek cyfrowy. Szanse i wyzwania dla Europy” (COM(2016)0288),
  - uwzględniając studium w sprawie oceny wartości dodanej, przygotowane przez Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego, zatytułowane: „Digital Services Act: European added value assessment” („Prawodawstwo w zakresie usług cyfrowych: europejska wartość dodana”) (⁹),
  - uwzględniając art. 47 i 54 Regulaminu,
  - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisję Kultury i Edukacji,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0177/2020),
- A. mając na uwadze, że usługi cyfrowe, stanowiące podstawę gospodarki Unii i źródło utrzymania dużej liczby jej obywateli, należy regulować w sposób zapewniający poszanowanie praw podstawowych i innych praw obywateli, a jednocześnie wspierający rozwój i postęp gospodarczy, środowisko cyfrowe oraz wzmacniający zaufanie konsumentów do treści online, przy uwzględnieniu interesów użytkowników i wszystkich uczestników rynku, w tym MŚP i przedsiębiorstw typu start-up;
- B. mając na uwadze, że niektóre przepisy dotyczące dostawców usług udostępniania treści online i audiowizualnych usług medialnych zostały niedawno zaktualizowane, w szczególności dyrektywą (UE) 2018/1808 i dyrektywą (UE) 2019/790, a szereg kluczowych aspektów prawa cywilnego i handlowego nie zostało w zadowalający sposób uwzględnionych w prawie unijnym ani krajowym, a także mając na uwadze, że znaczenie tej kwestii wzrosło w związku z gwałtownym i przyspieszonym rozwojem w dziedzinie usług cyfrowych w ostatnich dziesięcioleciach, a w szczególności z pojawieniem się nowych modeli biznesowych, technologii i realiów społecznych; mając w tym kontekście na uwadze, że niezbędna jest kompleksowa aktualizacja podstawowych przepisów prawa cywilnego i handlowego mających zastosowanie do podmiotów handlowych prowadzących działalność w internecie;
- C. mając na uwadze, że ze względu na silne, oparte na danych efekty sieciowe niektóre przedsiębiorstwa oferujące usługi cyfrowe posiadają znaczącą pozycję rynkową, co umożliwia im narzucanie użytkownikom swoich praktyk biznesowych oraz sprawia, że innym podmiotom – zwłaszcza przedsiębiorstwom typu start-up i MŚP – coraz trudniej jest konkurować, a nowym przedsiębiorstwom nawet wejść na rynek;
- D. mając na uwadze, że samo egzekwowanie prawa konkurencji ex post nie może skutecznie zniwelować wpływu pozycji rynkowej niektórych platform internetowych, w tym wpływu na uczciwą konkurencję na jednolitym rynku cyfrowym;
- E. mając na uwadze, że platformy oferujące hosting treści nie służą już jedynie wyświetlaniu treści, ale przekształciły się w wyrafinowane struktury i podmioty rynku, a dotyczy to w szczególności sieci społecznościowych, które pozyskują i wykorzystują dane dotyczące użytkownika; mając na uwadze, że użytkownicy mają uzasadnione podstawy, by oczekiwać sprawiedliwych warunków dostępu, przejrzystości, ustalania cen i rozwiązywania sporów w odniesieniu do korzystania z takich platform oraz wykorzystywania przez platformy danych użytkowników; mając na uwadze, że przejrzystość może przyczynić się do znacznego zwiększenia zaufania do usług cyfrowych;
- F. mając na uwadze, że platformy oferujące hosting treści mogą decydować o tym, jakie treści są udostępniane ich użytkownikom, a tym samym wywierać znaczący wpływ na sposób pozyskiwania i przekazywania informacji, do tego stopnia, że owe platformy stały się de facto przestrzenią publiczną w sferze cyfrowej; mając na uwadze, że przestrzenią publiczną należy zarządzać w sposób chroniący interes publiczny, zapewniający poszanowanie praw podstawowych i praw cywilnych użytkowników, w szczególności wolności wypowiedzi i swobodnego dostępu do informacji;
- G. mając na uwadze, że przestrzeganie prawa w świecie cyfrowym wiąże się nie tylko ze skutecznym egzekwowaniem praw podstawowych, w szczególności dotyczących wolności wypowiedzi i swobodnego dostępu do informacji, prywatności, bezpieczeństwa i ochrony, niedyskryminacji, poszanowania własności i praw własności intelektualnej, ale także z dostępem do wymiaru sprawiedliwości i rzetelnego procesu sądowego; mając na uwadze, że przekazanie prywatnym przedsiębiorstwom podejmowania decyzji dotyczących legalności treści lub uprawnień w zakresie egzekwowania prawa narusza przejrzystość i prawo do rzetelnego procesu sądowego, skutkując fragmentarycznym podejściem; mając na uwadze, że w związku z tym, aby zapewnić skuteczne środki odwoławcze, niezbędna jest przyspieszona procedura prawna obejmująca odpowiednie gwarancje;

(⁹) [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/654180/EPRS_STU\(2020\)654180_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/654180/EPRS_STU(2020)654180_EN.pdf)

Wtorek, 20 października 2020 r.

- H. mając na uwadze, że obecnie zautomatyzowane narzędzia nie są w stanie odróżnić w sposób wiarygodny treści nielegalnych od treści, które są w danym kontekście zgodne z prawem, i w związku z tym mechanizmy służące do zautomatyzowanego zgłaszania i usuwania treści mogą budzić uzasadnione obawy natury prawnej, w szczególności w odniesieniu do ewentualnych ograniczeń wolności wypowiedzi i informacji, chronionych na mocy art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; mając na uwadze, że w związku z tym korzystanie ze zautomatyzowanych mechanizmów powinno być proporcjonalne, obejmować jedynie uzasadnione przypadki i przebiegać zgodnie z przejrzystymi procedurami;
- I. mając na uwadze, że art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej chroni również wolność i pluralizm mediów, których zdolność do docierania do odbiorców w coraz większym stopniu jest uzależniona od platform internetowych;
- J. mając na uwadze, że usługi cyfrowe są codziennie używane przez większość Europejczyków, lecz podlegają coraz szerszemu zbiorowi przepisów w całej UE, co prowadzi do znacznego rozdrobnienia rynku i, w rezultacie, do niepewności prawa dotyczącej europejskich użytkowników i usługi transgraniczne; mając na uwadze, że systemy prawa cywilnego regulujące praktyki platform oferujących hosting treści w zakresie moderowania treści opierają się na określonych przepisach sektorowych na szczeblu Unii i krajowym, przy czym istnieją znaczne różnice w zakresie nakładanych obowiązków oraz w zakresie stosowanych w różnych systemach prawa cywilnego mechanizmów egzekwowania przepisów; mając na uwadze, że sytuacja ta doprowadziła do powstania rozdrobnionego zbioru przepisów dotyczących jednolitego rynku cyfrowego, co wymaga reakcji na szczeblu Unii;
- K. mając na uwadze, że obecny model biznesowy niektórych platform oferujących hosting treści ma na celu promowanie treści, które mogą przyciągać uwagę użytkowników, a tym samym generować więcej danych profilujących w celu oferowania skuteczniejszych reklam ukierunkowanych, a tym samym zwiększenia zysków; mając na uwadze, że takie profilowanie w połączeniu z reklamami ukierunkowanymi może prowadzić do wzmocnienia treści zorientowanych na wykorzystywanie emocji, często zachęcając do pogoni za sensacją i sprzyjając temu zjawisku na kanałach informacyjnych i w systemach rekomendacji, co może skutkować manipulacją użytkowników;
- L. mając na uwadze, że oferowanie użytkownikom reklam kontekstowych wymaga mniej danych użytkowników niż ukierunkowana reklama behawioralna, a tym samym jest mniej inwazyjne;
- M. mając na uwadze, że wybór logiki algorytmicznej systemów rekomendacji, porównywarek, selekcjonowania treści lub lokowania reklam pozostaje w gestii platform oferujących hosting treści przy ograniczonych możliwościach nadzoru publicznego, co budzi obawy dotyczące odpowiedzialności i przejrzystości;
- N. mając na uwadze, że posiadające znaczącą pozycję rynkową platformy oferujące hosting treści umożliwiają swoim użytkownikom korzystanie z ich profili w celu logowania się na stronach internetowych osób trzecich, zyskując możliwość śledzenia ich aktywności nawet poza środowiskiem ich własnej platformy, co stanowi przewagę konkurencyjną w dostępie do danych dla algorytmów selekcjonowania treści;
- O. mając na uwadze, że tzw. inteligentne umowy, oparte na technologiach rozproszonego rejestru, w tym łańcuchach bloków, które umożliwiają zdecentralizowane i w pełni identyfikowalne prowadzenie rejestrów i automatyczne wykonanie, są stosowane w wielu dziedzinach bez odpowiednich ram prawnych; mając na uwadze, że nie ma pewności co do legalności takich umów i ich wykonalności w sytuacjach transgranicznych
- P. mając na uwadze, że niepodlegające negocjacom warunki korzystania z platform często wskazują zarówno na prawo właściwe, jak i na sądy właściwe poza Unią, co może utrudnić dostęp do wymiaru sprawiedliwości; mając na uwadze, że w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁰⁾ ustanowiono zasady dotyczące jurysdykcji; mając na uwadze, że w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych sprecyzowano przysługujące osobie, której dane dotyczą, prawo do podejmowania prywatnych działań egzekucyjnych wobec administratora lub podmiotu przetwarzającego dane, niezależnie od tego, czy przetwarzanie odbywa się w Unii czy nie, a także niezależnie od tego, czy administrator ma jednostkę organizacyjną w UE czy nie; mając na uwadze, że zgodnie z art. 79 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych postępowanie wszczyna się przed sądem państwa członkowskiego, w którym administrator lub podmiot przetwarzający posiadają jednostkę organizacyjną bądź, ewentualnie, w którym osoba, której dane dotyczą, ma miejsce zwykłego pobytu;

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1.

Wtorek, 20 października 2020 r.

- Q. mając na uwadze, że dostęp do danych nieosobowych i eksploracja tych danych są istotnymi czynnikami rozwoju gospodarki cyfrowej; mając na uwadze, że odpowiednie normy prawne i związane z ochroną danych zabezpieczenia dotyczące interoperacyjności danych mogą, dzięki wyeliminowaniu uzależnienia od dostawcy, odegrać ważną rolę w zapewnieniu sprawiedliwych warunków rynkowych;
- R. mając na uwadze, że ważna jest ocena możliwości powierzenia podmiotowi europejskiemu obowiązku zapewnienia zharmonizowanego podejścia do wdrażania aktu prawnego o usługach cyfrowych w całej Unii, ułatwiania koordynacji na poziomie krajowym oraz odniesienia się do nowych możliwości i wyzwań, w szczególności tych o charakterze transgranicznym, wynikających z bieżącego rozwoju technologicznego;

Akt prawny o usługach cyfrowych

1. zwraca się do Komisji o bezzwłoczne przedłożenie zestawu wniosków ustawodawczych stanowiących akt prawny o usługach cyfrowych o odpowiednim zakresie przedmiotowym, podmiotowym i terytorialnym, zawierający definicję kluczowych pojęć oraz uwzględniający zalecenia przedstawione w załączniku do niniejszej rezolucji; uważa, że z zastrzeżeniem szczegółowych aspektów przyszłych wniosków ustawodawczych podstawą prawną powinien być art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
2. proponuje, aby akt o usługach cyfrowych zawierał rozporządzenie ustanawiające prawa wynikające z umowy w zakresie zarządzania treścią, określające przejrzyste, sprawiedliwe, wiążące i jednolite normy i procedury moderowania treści oraz gwarantujące dostępne i niezależne środki zaskarżenia; podkreśla, że we wszelkich wnioskach ustawodawczych należy kierować się dowodami i dążyć do usunięcia obecnych nieuzasadnionych barier w świadczeniu usług cyfrowych przez platformy internetowe, a także zapobiegać potencjalnym nowym nieuzasadnionym barierom mogącym się pojawić, przy jednoczesnej poprawie ochrony konsumentów i obywateli; uważa, że wnioski ustawodawcze powinny mieć na celu osiągnięcie trwałego i inteligentnego wzrostu, sprostanie wyzwaniom technologicznym oraz dopilnowanie, by jednolity rynek cyfrowy był sprawiedliwy i bezpieczny dla wszystkich;
3. sugeruje ponadto, by proponowane środki dotyczące moderowania treści miały zastosowanie wyłącznie do nielegalnych treści, a nie do treści, które są jedynie szkodliwe; w tym celu proponuje, by w rozporządzeniu zawrzeć uniwersalne kryteria służące określeniu pozycji rynkowej platform w celu zapewnienia jasnej definicji platformy posiadającej znaczącą pozycję rynkową i tym samym w celu ustalenia, czy pewne platformy oferujące hosting treści, które nie posiadają znaczącej pozycji rynkowej, mogą zostać zwolnione z niektórych przepisów; podkreśla, że ramy ustanowione w akcie prawnym o usługach cyfrowych powinny być dostosowane do możliwości małych przedsiębiorstw, MŚP i przedsiębiorstw typu start-up, a zatem powinny obejmować proporcjonalne obowiązki dla wszystkich sektorów;
4. proponuje, aby w akcie prawnym o usługach cyfrowych zobowiązano dostawców usług cyfrowych mających siedzibę poza Unią do wyznaczenia, w interesie użytkowników, przedstawiciela prawnego w Unii, do którego można by kierować wnioski, na przykład, aby umożliwić konsumentom dochodzenie roszczeń w przypadku fałszywych lub wprowadzających w błąd reklam, oraz do umieszczenia danych kontaktowych tego przedstawiciela w sposób widoczny i dostępny na ich stronach internetowych;

Prawa w zakresie moderowania treści

5. podkreśla, że odpowiedzialność za egzekwowanie prawa musi spoczywać na organach publicznych; uważa, że ostateczne decyzje dotyczące legalności treści tworzonych przez użytkowników muszą być wydawane przez niezależne organy sądowe, a nie przez prywatne podmioty handlowe;
6. nalega, aby rozporządzenie zakazywało dyskryminacyjnych praktyk w zakresie moderowania treści lub praktyk, które wiążą się z wykorzystywaniem i wykluczeniem, w szczególności osób w najbardziej niekorzystnej sytuacji, oraz przewidywało poszanowanie podstawowych praw i wolności użytkowników, zwłaszcza wolności wypowiedzi;
7. podkreśla konieczność lepszej ochrony konsumentów przez zapewnienie wiarygodnych i przejrzystych informacji dotyczących przykładów nieuczciwych praktyk, takich jak wprowadzające w błąd oświadczenia i oszustwa;
8. zaleca, by stosowanie rozporządzenia było ściśle monitorowane przez podmiot europejski, którego zadaniem będzie zapewnienie przestrzegania przepisów rozporządzenia przez platformy oferujące hosting treści, w szczególności poprzez monitorowanie zgodności z normami ustanowionymi w zakresie zarządzania treścią na podstawie sprawozdań z przejrzystości i poprzez monitorowanie algorytmów stosowanych przez platformy oferujące hosting treści do celów

Wtorek, 20 października 2020 r.

zarządzania treścią; wzywa Komisję do oceny możliwości wyznaczenia istniejącej lub powołania nowej agencji europejskiej lub organu europejskiego lub samodzielnego koordynowania przez nią sieci organów krajowych w celu realizacji tych zadań (dalej „podmiot europejski”);

9. sugeruje, aby platformy oferujące hosting treści regularnie przedkładały podmiotowi europejskiemu kompleksowe sprawozdania z przejrzystości, oparte na spójnej metodyce i oceniane na podstawie odpowiednich wskaźników skuteczności działania, z uwzględnieniem ich polityk odnoszących się do treści oraz zgodności ich warunków z przepisami aktu prawnego o usługach cyfrowych; ponadto sugeruje, aby platformy oferujące hosting treści publikowały i przedstawiały te sprawozdania w sposób łatwo dostępny, a także by podawały do wiadomości swoje polityki odnoszące się do zarządzania treścią w ogólnodostępnej bazie danych;

10. apeluje do posiadających znaczącą pozycję rynkową platform oferujących hosting treści, aby oceniały ryzyko, jakie ich polityki zarządzania treścią odnoszące się do treści zgodnych z prawem stanowią dla społeczeństwa, zwłaszcza w odniesieniu do ich wpływu na prawa podstawowe, oraz aby podjęły organizowany dwa razy do roku dialog z podmiotem europejskim i z właściwymi organami krajowymi na podstawie przedstawionych sprawozdań z przejrzystości;

11. zaleca, by państwa członkowskie powołały niezależne organy rozstrzygania sporów, których zadaniem byłoby rozstrzyganie sporów dotyczących moderowania treści; jest zdania, że w celu ochrony anonimowych publikacji oraz interesu ogólnego, nie tylko użytkownik, który zamieścił będące przedmiotem sporu treści, ale także osoba trzecia prezentująca uzasadniony interes w podejmowaniu działania, jak rzecznik, powinni mieć możliwość kwestionowania decyzji dotyczących moderowania treści; potwierdza przysługujące użytkownikom prawo do dalszego dochodzenia sprawiedliwości;

12. zdecydowanie stoi na stanowisku, że w akcie prawnym o usługach cyfrowych nie można obowiązywać platform oferujących hosting treści do stosowania jakiegokolwiek formy w pełni zautomatyzowanych kontroli ex ante treści, o ile obowiązujące przepisy prawne UE nie stanowią inaczej, i uważa, że mechanizmy dobrowolnie stosowane przez platformy nie mogą skutkować środkami w zakresie kontroli ex ante opartymi na wykorzystaniu zautomatyzowanych narzędzi lub filtrowaniu zamieszczanych treści, oraz że podmiot europejski musi prowadzić kontrolę tych mechanizmów w celu zapewnienia zgodności z aktem prawnym o usługach cyfrowych;

13. podkreśla, że na platformy oferujące hosting treści muszą zadbać o przejrzystość przetwarzaniu algorytmów i danych wykorzystywanych do ich szkolenia;

Prawa w zakresie selekcjonowania treści, danych i reklam online

14. uważa, że ukierunkowane na użytkownika wzmocnienie treści poprzez prezentowane w treściach poglądy lub stanowiska stanowi jedną z najbardziej szkodliwych praktyk w społeczeństwie cyfrowym, w szczególności w przypadkach, w których widoczność takich treści jest zwiększona na podstawie wcześniejszej interakcji użytkownika z innymi wzmocnionymi treściami oraz w celu optymalizacji profili użytkowników pod kątem reklam ukierunkowanych; wyraża zaniepokojenie, że takie praktyki opierają się na uporczywym śledzeniu i eksploracji danych; wzywa Komisję do przeanalizowania wpływu takich praktyk i do przyjęcia odpowiednich środków ustawodawczych;

15. jest zdania, że wykorzystanie reklamy ukierunkowanej musi być ściśle uregulowane na korzyść mniej inwazyjnych form reklamy, które nie wymagają żadnego mechanizmu śledzenia interakcji użytkownika z treścią, oraz że wyświetlanie reklamy behawioralnej powinno być zależne od wydania przez użytkownika dobrowolnej, wyraźnej, świadomej i jednoznacznej zgody;

16. zwraca uwagę na obowiązujące przepisy dotyczące reklamy ukierunkowanej zawarte w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych i dyrektywie 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) ⁽¹¹⁾;

17. w związku z tym zaleca, aby akt prawny o usługach cyfrowych wyznaczał wyraźne granice i wprowadzał przepisy dotyczące przejrzystości w odniesieniu do warunków gromadzenia danych do celów oferowania reklamy ukierunkowanej, a także w odniesieniu do funkcjonowania i rozliczalności takiej ukierunkowanej reklamy, w szczególności w przypadku śledzenia danych na stronach internetowych osób trzecich; utrzymuje, że potrzebne są nowe środki ustanawiające ramy stosunków między platformami a konsumentami w odniesieniu do zasad przejrzystości dotyczących reklam, cyfrowego sugerowania wyborów i preferencyjnego traktowania; zwraca się do Komisji o dokonanie oceny wariantów regulacji reklamy ukierunkowanej, w tym jej stopniowego wycofywania prowadzącego do wprowadzenia zakazu takiej reklamy;

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

Wtorek, 20 października 2020 r.

18. podkreśla, że zgodnie z zasadą minimalizacji danych lub w celu zapobiegania nieuprawnionemu ujawnieniu, kradzieży tożsamości oraz innym formom niezgodnego z przeznaczeniem wykorzystania danych osobowych akt prawny o usługach cyfrowych powinien przewidywać prawo do anonimowego korzystania z usług cyfrowych zawsze, gdy jest to możliwe z technicznego punktu widzenia; apeluje do Komisji, aby zobowiązała platformy oferujące hosting treści do weryfikacji tożsamości reklamodawców, z którymi pozostają w stosunkach biznesowych, tak aby zapewnić rozliczalność reklamodawców w przypadku odkrycia, że promowane treści są nielegalne; w związku z tym zaleca, by akt prawny o usługach cyfrowych zawierał przepisy uniemożliwiające platformom wykorzystywanie danych osób trzecich w celach komercyjnych w sytuacji konkurencji z tymi osobami trzecimi;

19. wyraża ubolewanie z powodu istniejącej asymetrii informacyjnej między platformami oferującymi hosting treści a organami publicznymi i wzywa do usprawnienia wymiany niezbędnych informacji; podkreśla, że zgodnie z orzecznictwem dotyczącym metadanych komunikacyjnych organy publiczne muszą mieć dostęp do metadanych odnoszących się do użytkownika tylko w przypadku dochodzeń dotyczących osób podejrzanych o poważne przestępstwa, po uprzednim uzyskaniu zgody organu sądowego;

20. zaleca, aby od dostawców oferujących usługę z pojedynczym logowaniem i posiadających znaczącą pozycję rynkową wymagano również oferowania co najmniej jednego otwartego i zdecentralizowanego systemu zarządzania tożsamością opartego na niezastrzeżonych prawnie rozwiązaniach; zwraca się do Komisji o zaproponowanie wspólnych norm unijnych dla systemów krajowych zapewnianych przez państwa członkowskie, zwłaszcza w odniesieniu do norm ochrony danych i transgranicznej interoperacyjności;

21. wzywa Komisję do oceny możliwości określenia sprawiedliwych warunków umownych w celu ułatwienia wymiany danych i zwiększenia przejrzystości z myślą o rozwiązaniu problemu braku równowagi pod względem pozycji rynkowej; sugeruje, by w tym celu zbadać możliwości ułatwienia interoperacyjności, wzajemnych połączeń i przenoszenia danych; zwraca uwagę, że wymianie danych powinny towarzyszyć należyte i odpowiednie zabezpieczenia, w tym skuteczna anonimizacja danych osobowych;

22. zaleca, aby akt prawny o usługach cyfrowych zobowiązał platformy posiadające znaczącą pozycję rynkową do udostępnienia interfejsu programowania aplikacji, przez który platformy osób trzecich i ich użytkownicy będą w stanie współpracować z głównymi funkcjami i użytkownikami platformy udostępniającej interfejs programowania aplikacji, w tym z usługami dostarczonymi przez strony trzecie, mającymi na celu poprawę i personalizację doświadczenia użytkownika, zwłaszcza przez usługi, które personalizują ustawienia prywatności, a także preferencje dotyczące selekcjonowania treści; proponuje, by platformy publikowały dokumentację wszystkich interfejsów programowania aplikacji, które udostępniają w celu umożliwienia interoperacyjności i wzajemnego powiązania usług;

23. ponadto zdecydowanie twierdzi, że posiadające znaczącą pozycję rynkową platformy udostępniające interfejs programowania aplikacji nie mogą udostępniać żadnych danych otrzymywanych z usług dostarczanych przez strony trzecie, zatrzymywać takich danych, dokonywać ich monetyzacji ani ich użytkować;

24. podkreśla, że obowiązki dotyczące interoperacyjności i wzajemnego powiązania nie mogą ograniczać, hamować ani opóźniać zdolności platform oferujących hosting treści do naprawiania problemów z bezpieczeństwem, a potrzeba naprawiania problemów z bezpieczeństwem nie powinna prowadzić do zbędnego zawieszenia interfejsu programowania aplikacji umożliwiającego interoperacyjność i wzajemne powiązanie;

25. przypomina, że przepisy dotyczące interoperacyjności i wzajemnego powiązania muszą respektować wszystkie odpowiednie przepisy o ochronie danych; zaleca w związku z tym, aby akt prawny o usługach cyfrowych zobowiązał platformy do zapewnienia technicznej wykonalności przepisów dotyczących możliwości przenoszenia danych, ustanowionych w art. 20 ust. 2 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych;

26. wzywa do tego, aby platformy oferujące hosting treści dawały użytkownikom rzeczywisty wybór co do uprzedniego wyrażenia lub niewyrażenia zgody na otrzymywanie reklamy ukierunkowanej opierającej się na dotychczasowej interakcji użytkownika z treściami na tej samej platformie oferującej hosting treści lub na stronach internetowych osób trzecich; podkreśla, że wybór ten musi być przedstawiony w jasny i zrozumiały sposób, a odmowa nie może prowadzić do uniemożliwienia dostępu do funkcji platformy; podkreśla, że zgoda na reklamę ukierunkowaną nie może być uznawana za dobrowolną i ważną, jeżeli dostęp do usługi jest uzależniony od przetwarzania danych; ponownie potwierdza, że na mocy dyrektywy 2002/58/WE reklama ukierunkowana jest zależna od zgody użytkownika i że w pozostałych przypadkach jest zabroniona; zauważa, że ponieważ aktywność internetowa osób fizycznych umożliwia uzyskanie pogłębionej wiedzy o ich zachowaniu oraz manipulowanie nimi, ogólne i niekontrolowane gromadzenie danych osobowych dotyczących każdego użycia usługi cyfrowej narusza w sposób nieproporcjonalny prawo do prywatności; potwierdza, że użytkownicy mają prawo nie podlegać uporczywemu śledzeniu, gdy korzystają z usług cyfrowych;

Wtorek, 20 października 2020 r.

27. w tym samym duchu zwraca się do Komisji o zadbanie o to, by konsumenci mogli wciąż korzystać z podłączonego urządzenia i wszystkich jego funkcji, nawet jeżeli wycofają zgodę lub nie wyrażą zgody na dzielenie się danymi nieoperacyjnymi z producentem urządzenia lub osobami trzecimi; ponownie zwraca uwagę na potrzebę zapewnienia w warunkach umownych przejrzystości w odniesieniu do możliwości i zakresu wymiany danych ze stronami trzecimi;

28. wzywa ponadto do zagwarantowania użytkownikom odpowiedniego stopnia przejrzystości i wpływu na kryteria, zgodnie z którymi odbywa się proces selekcjonowania treści i prezentowania jej użytkownikom; stwierdza, że powinno to również obejmować możliwość rezygnacji z wszelkiej formy selekcjonowania treści wykraczającej poza porządkowanie chronologiczne; podkreśla, że udostępniane przez platformy interfejsy programowania aplikacji powinny zapewniać użytkownikom możliwość doboru treści za pomocą wybranego przez nich oprogramowania lub usług;

29. podkreśla, jak ważne jest, aby akt prawny o usługach cyfrowych stanowił solidne rozwiązanie prawne, skuteczne z punktu widzenia ochrony dzieci w środowisku internetowym, a jednocześnie nie narzucał ogólnych obowiązków dotyczących monitorowania lub filtrowania, przy jednoczesnym zapewnieniu pełnej koordynacji i unikaniu dublowania przepisów ogólnego rozporządzenia o ochronie danych oraz dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych;

30. przypomina, że płatne reklamy lub płatne lokowanie sponsorowanych treści należy wskazać w jasny, zwięzły i zrozumiały sposób; sugeruje, że platformy powinny ujawniać źródła płatnych reklam i sponsorowanych treści; sugeruje w tym celu, by platformy oferujące hosting treści publikowały wszystkie sponsorowane treści i reklamy oraz umieszczały je w sposób wyraźnie widoczny dla ich użytkowników w publicznie dostępnym archiwum reklamy, ze wskazaniem, kto za nie zapłacił oraz, w stosownych przypadkach, w czym imieniu; podkreśla, że dotyczy to płatności zarówno bezpośrednich, jak i pośrednich, a także wszelkiego innego wynagrodzenia otrzymanego przez dostawców usług;

31. uważa, że jeżeli odpowiednie dane wskazują, że między platformami z siedzibą w UE a platformami z siedzibą w państwach trzecich istnieje znacząca różnica w praktykach w zakresie reklamy wprowadzającej w błąd oraz w egzekwowaniu przepisów, zasadne jest rozważenie dalszych możliwości zapewnienia zgodności z przepisami obowiązującymi w Unii; podkreśla potrzebę zapewnienia równych warunków konkurencji między reklamodawcami z Unii a reklamodawcami z państw trzecich;

Przepisy w zakresie warunków, inteligentnych umów i łańcuchów bloków oraz przepisy prywatnego prawa międzynarodowego

32. odnotowuje wzrost liczby tzw. „inteligentnych umów”, takich jak umowy oparte na technologiach rozproszonego rejestru, bez jasnej podstawy prawnej;

33. wzywa Komisję do oceny rozwoju i wykorzystania technologii rozproszonego rejestru, w tym łańcuchów bloków oraz, w szczególności, tzw. inteligentnych umów, do przedstawienia wytycznych w celu zagwarantowania pewności prawa dla przedsiębiorstw i konsumentów, szczególnie w kwestiach legalności i egzekwowania inteligentnych umów w sytuacjach transgranicznych, a także – w stosownych przypadkach – wymogów notarialnych, oraz do przedstawienia wniosków dotyczących odpowiednich ram prawnych;

34. podkreśla, że sprawiedliwy charakter warunków narzucanych przez pośredników użytkownikom ich usług oraz ich zgodność z normami w zakresie praw podstawowych muszą podlegać kontroli sądowej. podkreśla, że warunki w sposób nieuprawniony naruszające prawa podstawowe użytkowników, takie jak prawo do prywatności i do wolności wypowiedzi, nie powinny być wiążące;

35. zwraca się do Komisji o zbadanie sposobów zapewnienia odpowiedniej równowagi i równości między stronami inteligentnych umów poprzez uwzględnienie obaw prywatnych słabszej strony lub obaw publicznych, takich jak obawy związane z porozumieniami kartelowymi; podkreśla konieczność dopilnowania, by przestrzegane były prawa wierzycieli w przypadku postępowania upadłościowego i restrukturyzacji; zdecydowanie zaleca, aby inteligentne umowy zawierały mechanizmy, które umożliwią wstrzymanie wykonania tych umów i powiązanych płatności oraz ich cofnięcie;

36. zwraca się w szczególności do Komisji o zaktualizowanie istniejących wytycznych dotyczących dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów⁽¹²⁾ w celu wyjaśnienia, czy uważa inteligentne umowy za objęte wyłączeniem przewidzianym w art. 3 ust. 3 lit. l) tej dyrektywy, a jeśli tak, to w jakich okolicznościach, a także w celu wyjaśnienia kwestii prawa do odstąpienia;

⁽¹²⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64.

Wtorek, 20 października 2020 r.

37. podkreśla, że technologie łańcucha bloków, w szczególności inteligentne umowy, muszą być wykorzystywane zgodnie z zasadami i wymogami przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, również tymi, które zakazują porozumień kartelowych lub praktyk uzgodnionych;

38. uważa, że standardowe warunki nie powinny uniemożliwiać skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sądach Unii ani pozbawiać praw obywateli lub przedsiębiorstw Unii; apeluje do Komisji o ocenę, czy ochrona praw dostępu do danych na mocy prawa prywatnego międzynarodowego jest niepewna i tracą na tym obywatele i przedsiębiorstwa Unii;

39. podkreśla znaczenie zapewnienia, aby korzystanie z usług cyfrowych w Unii w pełni podlegało prawu Unii i jurysdykcji sądów Unii;

40. stwierdza ponadto, że rozwiązania ustawodawcze dotyczące tych kwestii należy znaleźć na szczeblu Unii, jeżeli działania na szczeblu międzynarodowym wydają się niewykonalne lub jeżeli istnieje ryzyko, że wykonanie tych działań zajmie zbyt dużo czasu;

41. podkreśla, że od dostawców usług mających siedzibę w UE nie wymaga się usuwania ani blokowania dostępu do danych, które są legalne w ich kraju pochodzenia;

o

o o

42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz szczegółowych zaleceń zawartych w załączniku Komisji i Radzie.

Wtorek, 20 października 2020 r.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI:**SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI POSTULOWANEGO WNIOSKU****A. ZASADY I CELE POSTULOWANEGO WNIOSKU**

PODSTAWOWE ZASADY I CELE WNIOSKU:

- We wniosku przedstawiono zarówno akty, które powinny zostać włączone do aktu prawnego o usługach cyfrowych, jak i te, które mają względem niego charakter uzupełniający.
- Wniosek ma na celu wzmocnienie przepisów prawa cywilnego i handlowego mających zastosowanie do podmiotów handlowych działających w internecie w odniesieniu do usług cyfrowych.
- Wniosek ma na celu wzmocnienie i uściślenie wynikających z umowy praw użytkowników w zakresie moderowania i selekcjonowania treści.
- Wniosek ma na celu dalsze zajęcie się kwestią niedopuszczalnych i niesprawiedliwych warunków stosowanych do celów świadczenia usług cyfrowych.
- We wniosku uwzględniono problem dotyczący pewnych aspektów procesu gromadzenia danych naruszającego przysługujące użytkownikom sprawiedliwe wynikające z umowy prawa oraz zasady ochrony danych i poufności.
- We wniosku uwzględniono znaczenie rzetelnego wdrożenia praw użytkowników w zakresie interoperacyjności i możliwości przenoszenia danych.
- We wniosku podniesiono kwestię znaczenia przepisów prawa prywatnego międzynarodowego, które zapewniają jasność prawa w odniesieniu do niepodlegających negocjacji warunków stosowanych przez platformy internetowe, a także zapewnienia prawa dostępu do danych i zagwarantowania dostępu do wymiaru sprawiedliwości.
- We wniosku nie poruszono aspektów związanych z regulacją internetowych platform handlowych; powinny one za to zostać uwzględnione w pakiecie dotyczącym aktu prawnego o usługach cyfrowych, którego propozycję ma przedstawić Komisja.
- We wniosku zwrócono uwagę na potrzebę oceny konieczności właściwego uregulowania aspektów prawa cywilnego i handlowego w obszarze technologii rozproszonego rejestru, w tym łańcuchów bloków, oraz, w szczególności, uwzględniono konieczność właściwego uregulowania aspektów prawa cywilnego i handlowego inteligentnych umów.

I. WNIOSKI, KTÓRE NALEŻY UWZGLĘDNIĆ W AKCIE PRAWNYM O USŁUGACH CYFROWYCH

Kluczowe elementy wniosków, które należy uwzględnić w akcie prawnym o usługach cyfrowych:

Rozporządzenie w sprawie praw wynikających z umowy w zakresie zarządzania treścią, zawierające następujące elementy:

- powinno mieć zastosowanie do zarządzania treścią, w tym do moderowania i selekcjonowania treści, w odniesieniu do treści dostępnych w Unii;
- powinno przewidywać proporcjonalne zasady moderowania treści;
- powinno zapewniać standardy formalne i zasady proceduralne dla mechanizmu zgłaszania i usuwania nielegalnych treści, które są proporcjonalne w stosunku do platformy oraz charakteru i skutków szkody, skuteczne i nie ulegają dezaktualizacji;
- powinno przewidywać niezależny mechanizm rozstrzygania sporów w państwach członkowskich bez ograniczania dostępu do środków zaskarżenia;
- powinno podawać zestaw jasnych wskaźników służących określeniu pozycji rynkowej platform oferujących hosting treści w celu ustalenia, czy pewne platformy oferujące hosting treści, które nie posiadają znaczącej pozycji rynkowej, mogą zostać zwolnione z niektórych przepisów; wskaźniki te mogłyby obejmować wielkość sieci (liczba użytkowników), sytuację finansową, dostęp do danych, stopień integracji pionowej, uzależnienie od dostawcy;

Wtorek, 20 października 2020 r.

- powinno zawierać przepisy dotyczące odpowiedzialności platform oferujących hosting treści za sprzedawane i reklamowane na nich towary z uwzględnieniem działań wspierających skierowanych do MŚP, aby zminimalizować spoczywające na nich obciążenia związane z dostosowywaniem się do tego zakresu odpowiedzialności;
- powinno zawierać wyraźne rozróżnienie między treścią nielegalną i treścią szkodliwą w odniesieniu do stosowania odpowiednich wariantów strategicznych; w związku z tym wszelkie środki w akcie prawnym o usługach cyfrowych powinny dotyczyć wyłącznie nielegalnych treści zdefiniowanych w prawie Unii i prawie krajowym;
- powinno opierać się na ustalonych zasadach określania prawa właściwego dla przestrzegania prawa administracyjnego i – w związku z rosnącą zbieżnością praw użytkownika – jasno określać, że wszystkie aspekty wchodzące w jego zakres podlegają tym zasadom;
- powinno być w pełni zgodne z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej oraz z przepisami Unii dotyczącymi ochrony użytkowników, ich bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych, jak również z innymi prawami podstawowymi;
- powinno zapewniać dialog między posiadającymi znaczącą pozycję rynkową platformami oferującymi hosting treści a podmiotem europejskim w sprawie zarządzania ryzykiem w kontekście zarządzania treściami zgodnymi z prawem;

Komisja powinna rozważyć możliwości utworzenia podmiotu europejskiego odpowiedzialnego za zapewnienie zgodności z przepisami wniosku za pomocą następujących środków:

- regularne monitorowanie algorytmów wykorzystywanych przez platformy oferujące hosting treści w celu zarządzania treścią;
- regularny przegląd przestrzegania przez platformy oferujące hosting treści przepisów rozporządzenia, w oparciu o sprawozdania z przejrzystości udostępniane przez platformy oferujące hosting treści oraz ogólnodostępną bazę danych decyzji o usunięciu treści, która zostanie utworzona na podstawie aktu prawnego o usługach cyfrowych;
- współpraca z platformami oferującymi hosting treści w obszarze najlepszych praktyk w celu spełnienia wymogów dotyczących przejrzystości i odpowiedzialności za warunki, jak również najlepszych praktyk w zakresie moderowania treści i wdrażania procedur zgłaszania i usuwania nielegalnych treści;
- współpraca i koordynacja z organami krajowymi państw członkowskich w zakresie wdrażania aktu prawnego o usługach cyfrowych;
- zarządzanie specjalnym funduszem wspierającym państwa członkowskie w finansowaniu kosztów operacyjnych niezależnych organów rozstrzygania sporów opisanych w rozporządzeniu, finansowanym z grzywien nakładanych na platformy oferujące hosting treści za nieprzestrzeganie przepisów aktu prawnego o usługach cyfrowych, a także z wkładu posiadających znaczącą pozycję rynkową platform oferujących hosting treści;
- nakładanie grzywien za nieprzestrzeganie aktu prawnego o usługach cyfrowych. Grzywny powinny stanowić wkład do specjalnego funduszu mającego na celu wspieranie państw członkowskich w finansowaniu kosztów operacyjnych organów rozstrzygania sporów opisanych w rozporządzeniu. Przypadki nieprzestrzegania przepisów powinny obejmować:
  - niewdrożenie przepisów rozporządzenia;
  - brak przejrzystych, dostępnych, sprawiedliwych i niedyskryminujących warunków;
  - brak zapewnienia podmiotowi europejskiemu dostępu do algorytmów zarządzania treścią w celu dokonania ich przeglądu;
  - nieprzedłożenie podmiotowi europejskiemu sprawozdań z przejrzystości;
- publikowanie półrocznych sprawozdań z całej swojej działalności i zdawanie sprawozdania instytucjom UE.

Wtorek, 20 października 2020 r.

Sprawozdania z przejrzystości w zakresie zarządzania treścią należy sporządzać w następujący sposób:

Akt prawny o usługach cyfrowych powinien zawierać przepisy zobowiązujące platformy oferujące hosting treści do regularnego publikowania i przekazywania podmiotowi europejskiemu sprawozdań z przejrzystości. Sprawozdania powinny być kompleksowe, przygotowywane z zastosowaniem spójnej metodyki oraz powinny zawierać w szczególności:

- informacje dotyczące zgłoszeń przetwarzanych przez platformę oferującą hosting treści, w tym:
  - całkowitą liczbę otrzymanych zgłoszeń w podziale na rodzaj treści i podjęte w związku z nimi działania;
  - liczbę otrzymanych zgłoszeń w podziale na kategorie podmiotów zgłaszających, takie jak osoby fizyczne, organy publiczne lub przedsiębiorstwa prywatne;
  - całkowitą liczbę zrealizowanych wniosków o usunięcie nielegalnych treści i całkowitą liczbę przypadków dotyczących treści przekazanych do właściwych organów;
  - całkowitą liczbę otrzymanych zgłoszeń sprzeciwu lub odwołań oraz informacje o sposobie ich rozstrzygnięcia;
  - średni upływ czasu między publikacją, zgłoszeniem, zgłoszeniem sprzeciwu i usunięciem nielegalnych treści;
- informacje na temat liczby pracowników zatrudnionych do moderowania treści, ich lokalizacji, wykształcenia i umiejętności językowych, a także wszelkich algorytmów wykorzystywanych do podejmowania decyzji;
- informacje dotyczące wezwań do udzielenia informacji skierowanych przez organy publiczne, takie jak organy odpowiedzialne za ściganie przestępstw, ze wskazaniem liczby wezwań w pełni zrealizowanych oraz tych, które nie zostały zrealizowane lub zostały zrealizowane jedynie częściowo;
- informacje na temat egzekwowania warunków oraz informacje na temat orzeczeń sądowych wydanych w celu uchylecia lub zmiany warunków, które zostały uznane przez jedno z państw członkowskich UE za nielegalne.

Ponadto platformy oferujące hosting treści powinny publikować swoje decyzje dotyczące usunięcia treści w ogólnodostępnej bazie danych w celu poprawy przejrzystości dla użytkowników.

Niezależne organy rozstrzygania sporów, które mają zostać ustanowione na mocy rozporządzenia, powinny sporządzać sprawozdania na temat liczby skierowanych do nich spraw, w tym liczby spraw, które zostały rozpatrzone.

II. WNIOSKI UZUPEŁNIAJĄCE DO AKTU PRAWNEGO O USŁUGACH CYFROWYCH**Środki dotyczące selekcjonowania treści, danych i reklam online naruszających przysługujące użytkownikom sprawiedliwe prawa wynikające z umowy powinny obejmować:**

- Środki służące zminimalizowaniu liczby danych gromadzonych przez platformy oferujące hosting treści na podstawie interakcji użytkowników z treściami udostępnianymi na platformach oferujących hosting treści w celu uzupełnienia profili reklamy ukierunkowanej, w szczególności poprzez nałożenie rygorystycznych warunków korzystania z ukierunkowanych reklam spersonalizowanych i wymogu uzyskania uprzedniej dobrowolnej, wyraźnej, świadomej i jednoznacznej zgody użytkownika. Zgoda na reklamę ukierunkowaną nie jest uznawana za dobrowolną i ważną, jeżeli dostęp do usługi jest uzależniony od przetwarzania danych.
- Użytkownicy platform oferujących hosting treści muszą być informowani, czy są poddawani reklamie ukierunkowanej, mieć dostęp do swojego profilu stworzonego przez platformy oferujące hosting treści oraz możliwość jego zmiany, a także mieć możliwość wyboru, czy chcą otrzymywać reklamy ukierunkowane, czy też nie, oraz możliwość wycofania zgody na otrzymywanie reklam ukierunkowanych.
- Platformy oferujące hosting treści powinny udostępniać archiwum treści sponsorowanych i reklam, które były pokazywane ich użytkownikom, w tym udostępniać następujące informacje:
  - czy dana treść sponsorowana lub sponsoring są obecnie aktywne czy nieaktywne;
  - okres, w którym sponsorowana treść lub reklama była aktywna;

Wtorek, 20 października 2020 r.

- imię i nazwisko / nazwa i dane kontaktowe sponsora lub reklamodawcy, a także dane osoby, w imieniu której sponsorowana treść lub reklama zostały zamieszczone, jeżeli jest to inna osoba;
- całkowita liczba użytkowników, do których dotarła reklama;
- informacje o grupie użytkowników, do których skierowana była reklama.

Droga do sprawiedliwego egzekwowania praw użytkowników w zakresie interoperacyjności, wzajemnych połączeń i możliwości przenoszenia powinna obejmować:

- ocenę możliwości określenia sprawiedliwych warunków umownych w celu ułatwienia wymiany danych z myślą o rozwiązaniu problemu braku równowagi pod względem pozycji rynkowej, w szczególności poprzez interoperacyjność, wzajemne połączenia i przenoszenie danych.
- nałożony na platformy o znaczącej pozycji na rynku wymóg zapewniania interfejsu programowania aplikacji, za pomocą którego platformy osób trzecich i ich użytkownicy mogą współpracować z kluczowymi funkcjami i użytkownikami platformy zapewniającej interfejs programowania aplikacji, w tym z serwisami osób trzecich, które zostały stworzone w celu poprawy doświadczeń użytkownika i dostosowania się do jego potrzeb, zwłaszcza dzięki usługom personalizacji ustawień prywatności i preferencji w zakresie selekcjonowania treści;
- przepisy uniemożliwiające platformom o silnej pozycji na rynku oferującym interfejs programowania aplikacji udostępnianie, przechowywanie, monetyzację lub używanie danych otrzymywanych od serwisów osób trzecich;
- przepisy gwarantujące, że zobowiązania związane z interoperacyjnością i wzajemnymi powiązaniem nie mogą ograniczać, hamować ani opóźniać zdolności platform oferujących hosting treści do naprawiania problemów związanych z bezpieczeństwem, a potrzeba naprawienia takich problemów nie prowadzi do nieuzasadnionego zawieszenia interfejsu programowania aplikacji zapewniającego interoperacyjność i wzajemne powiązania;
- przepisy gwarantujące, że na mocy aktu prawnego o usługach cyfrowych platformy są zobowiązane do zapewnienia technicznej wykonalności przepisów dotyczących przenoszenia danych, o których mowa w art. 20 ust. 2 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych;
- przepisy gwarantujące, że posiadające silną pozycję rynkową platformy oferujące hosting treści publicznie dokumentują wszystkie interfejsy programowania aplikacji, które udostępniają w celu umożliwienia interoperacyjności i wzajemnego powiązania usług.

Droga do właściwego uregulowania aspektów prawa cywilnego i handlowego dotyczących technologii rozproszonego rejestru, w tym łańcuchów bloków, a w szczególności inteligentnych umów, powinna obejmować:

- środki zapewniające właściwe ramy prawne dla rozwoju i wdrażania usług cyfrowych obejmujących technologie rozproszonego rejestru, takie jak łańcuchy bloków i inteligentne umowy;
- środki zapewniające, aby inteligentne umowy zawierały mechanizmy, które mogą wstrzymać i cofnąć ich wykonanie, w szczególności z uwagi na prywatne obawy słabszej strony lub publiczne obawy, takie jak te związane z porozumieniami kartelowymi, i w poszanowaniu praw wierzycieli w przypadku postępowań upadłościowych i restrukturyzacji;
- środki zapewniające właściwą równowagę i równość stron inteligentnych umów, w szczególności z uwzględnieniem interesu niewielkich przedsiębiorstw oraz MŚP, w przypadku których Komisja Europejska powinna zbadać możliwe rozwiązania;
- aktualizację istniejących wytycznych dotyczących dyrektywy 2011/83/UE w celu wyjaśnienia, czy inteligentne umowy objęte są wyłączeniem przewidzianym w art. 3 ust. 3 lit. i) tej dyrektywy, a także kwestie związane z transakcjami transgranicznymi, wymogami notarialnymi i prawem do odstąpienia od umowy;

Wtorek, 20 października 2020 r.

Droga do sprawiedliwych przepisów prawa prywatnego międzynarodowego, które nie pozbawiają użytkowników dostępu do wymiaru sprawiedliwości, powinna:

- zapewniać, aby standardowe warunki nie obejmowały przepisów regulujących kwestie prawa prywatnego międzynarodowego ze szkodą dla dostępu do wymiaru sprawiedliwości, w szczególności poprzez skuteczne stosowanie środków obowiązujących w tym zakresie;
- obejmować środki wyjaśniające przepisy prawa prywatnego międzynarodowego odnoszące się do działalności platform dotyczącej danych, tak aby działały one bez szkody dla podmiotów Unii;
- opierać się na multilateralizmie oraz, w miarę możliwości, być uzgodniona na odpowiednich forach międzynarodowych.

Tylko w przypadku, gdy osiągnięcie rozwiązania opartego na multilateralizmie w rozsądnym terminie okaże się niemożliwe, należy proponować środki stosowane w ramach Unii, aby dopilnować, by korzystanie z usług cyfrowych w Unii było w pełni regulowane prawem Unii w ramach jurysdykcji sądów unijnych.

B. TEKST POSTULOWANEGO WNIOSKU USTAWODAWCZEGO

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie praw wynikających z umowy w zakresie zarządzania treścią

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Warunki, które dostawcy usług cyfrowych stosują w relacjach z użytkownikami, często nie podlegają negocjacom i mogą być jednostronnie zmieniane przez tych dostawców. Konieczne jest podjęcie działań na szczeblu ustawodawczym w celu ustanowienia minimalnych norm dotyczących takich warunków, w szczególności w odniesieniu do zasad proceduralnych dotyczących zarządzania treścią.
- (2) Systemy prawa cywilnego regulujące praktyki platform oferujących hosting treści w zakresie moderowania treści opierają się na określonych przepisach sektorowych na szczeblu Unii, a także na przepisach przyjętych przez państwa członkowskie na szczeblu krajowym; istnieją znaczne różnice w zakresie obowiązków nakładanych przez te systemy prawa cywilnego na platformy oferujące hosting treści oraz w zakresie mechanizmów egzekwowania przepisów.
- (3) Wynikająca z nich fragmentacja systemów prawa cywilnego regulujących moderowanie treści przez platformy oferujące hosting treści jest nie tylko źródłem niepewności prawa, która może prowadzić do przyjmowania przez takie platformy praktyk bardziej restrykcyjnych, niż jest to konieczne, w celu zminimalizowania ryzyka związanego z korzystaniem z ich usług, lecz także prowadzi do fragmentacji jednolitego rynku cyfrowego, która hamuje wzrost gospodarczy i innowacje oraz rozwój europejskich przedsiębiorstw na jednolitym rynku cyfrowym.

Wtorek, 20 października 2020 r.

- (4) Biorąc pod uwagę szkodliwe skutki fragmentacji jednolitego rynku cyfrowego oraz wynikający z niej brak pewności prawa dla przedsiębiorstw i konsumentów, międzynarodowy charakter hostingu treści, wiele treści wymagających moderacji oraz znaczącą pozycję na rynku kilku mających siedzibę poza Unią platform oferujących hosting treści, szereg kwestii pojawiających się w odniesieniu do hostingu treści należy uregulować w sposób prowadzący do pełnej harmonizacji, a więc w drodze rozporządzenia.
- (5) W odniesieniu do relacji z użytkownikami niniejsze rozporządzenie powinno określać minimalne standardy sprawiedliwości, przejrzystości i odpowiedzialności w zakresie warunków korzystania z platform oferujących hosting treści. Warunki te powinny być jasne, dostępne, zrozumiałe i jednoznaczne oraz obejmować sprawiedliwe, przejrzyste, wiążące i jednolite normy i procedury moderowania treści, które powinny gwarantować dostępne i niezależne środki zaskarżenia oraz być zgodne z prawami podstawowymi.
- (6) Ukierunkowane na użytkownika wzmocnienie treści w oparciu o prezentowane w nich poglądy lub stanowiska stanowi jedną z najszkodliwszych praktyk w społeczeństwie cyfrowym, w szczególności w przypadkach, w których widoczność takich treści jest zwiększona na podstawie wcześniejszej interakcji użytkownika z innymi wzmocnionymi treściami oraz w celu optymalizacji profili użytkowników pod kątem reklam ukierunkowanych.
- (7) Algorytmy, które decydują o kolejności wyników wyszukiwania, mają wpływ na indywidualną i społeczną komunikację i interakcje oraz mogą mieć charakter opiniotwórczy, zwłaszcza w przypadku treści pochodzących z mediów.
- (8) W celu dopilnowania między innymi, aby użytkownicy mogli dochodzić swoich praw, należy im zagwarantować odpowiednią przejrzystość i wpływ na proces selekcjonowania prezentowanej im treści, w tym możliwość całkowitej rezygnacji z jakiegokolwiek selekcjonowania treści poza porządkiem chronologicznym. W szczególności użytkownicy nie powinni być objęci procesem selekcjonowania treści bez uprzedniej dobrowolnie wyrażonej, wyraźnej, świadomej i jednoznacznej zgody. Zgoda na reklamę ukierunkowaną nie powinna być uznawana za dobrowolną i ważną, jeżeli dostęp do usługi jest uzależniony od przetwarzania danych.
- (9) Ogólna zgoda użytkownika na warunki korzystania z platform oferujących hosting treści lub na jakikolwiek inny ogólny opis zasad związanych z zarządzaniem treścią przez platformy oferujące hosting treści nie powinna być traktowana jako zgoda wystarczająca na wyświetlanie użytkownikowi treści automatycznie selekcjonowanych.
- (10) Niniejsze rozporządzenie nie zobowiązuje platform oferujących hosting treści do stosowania jakiegokolwiek formy zautomatyzowanej kontroli ex ante treści, o ile obowiązujące prawo Unii nie stanowi inaczej, a ponadto przewiduje, że procedury moderowania treści stosowane dobrowolnie przez platformy nie mogą prowadzić do środków kontroli ex-ante opartych na automatycznych narzędziach lub filtrowaniu zamieszczanych treści.
- (11) Niniejsze rozporządzenie powinno również zawierać przepisy służące zwalczaniu dyskryminacyjnych praktyk moderowania treści, wykorzystywania lub wykluczania na potrzeby moderowania treści, w szczególności gdy treści tworzone przez użytkowników są usuwane ze względu na wygląd, pochodzenie etniczne, płeć, orientację seksualną, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek, ciążę lub wychowanie dzieci, język lub klasę społeczną.
- (12) Prawo do dokonania zgłoszenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinno przysługiwać każdej osobie fizycznej lub prawnej, w tym organom publicznym, którym udostępnia się treści za pośrednictwem strony internetowej lub aplikacji.
- (13) W przypadku gdy dokonano zgłoszenia, platforma oferująca hosting treści powinna poinformować o tym fakcie, w szczególności o przyczynach zgłoszenia i podjętych działaniach, podmiot zamieszczający treść oraz udzielić mu informacji o procedurze, w tym o procedurze odwoławczej i możliwości skierowania sprawy do niezależnych organów rozstrzygania sporów, a także o dostępnych środkach zaskarżenia w przypadku nieprawdziwych zgłoszeń. Nie należy jednak przekazywać takich informacji, jeżeli organy publiczne poinformowały platformę oferującą hosting treści o trwających dochodzeniach organów ścigania. W takim przypadku poinformowanie podmiotu zamieszczającego treść o dokonanym zgłoszeniu powinno należeć do właściwych organów, zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- (14) O decyzji w sprawie zgłoszenia należy poinformować wszystkie zainteresowane strony. Informacje przekazywane zainteresowanym stronom powinny także obejmować, oprócz skutków podjętej decyzji, co najmniej uzasadnienie decyzji oraz informację, czy została podjęta wyłącznie przez człowieka, jak również istotne informacje dotyczące przeglądu lub środków zaskarżenia.

Wtorek, 20 października 2020 r.

- (15) Treści należy uznać za w sposób oczywisty nielegalne, jeżeli stwierdza się jednoznacznie i bez konieczności przeprowadzenia dogłębnej analizy, że naruszają przepisy dotyczące legalności treści w internecie.
- (16) Ze względu na natychmiastowy charakter hostingu treści i często ulotny cel zamieszczania treści konieczne jest stworzenie niezależnych organów rozstrzygania sporów w celu zapewnienia szybkiego i skutecznego pozasądowego rozstrzygania sporów. Organy te powinny być właściwe do rozstrzygania sporów dotyczących legalnego charakteru treści zamieszczanych przez użytkowników oraz prawidłowego stosowania warunków. Proces ten nie powinien jednak uniemożliwiać użytkownikowi korzystania z prawa dostępu do wymiaru sprawiedliwości i dalszego dochodzenia roszczeń na drodze sądowej.
- (17) Utworzenie niezależnych organów rozstrzygania sporów mogłoby zmniejszyć obciążenie sądów, zapewniając szybkie rozstrzygnięcie sporów dotyczących decyzji w sprawie zarządzania treścią, z zastrzeżeniem prawa do dochodzenia roszczeń na drodze sądowej. Biorąc pod uwagę, że na wprowadzeniu niezależnych organów rozstrzygania sporów mogą zyskać w szczególności posiadające znaczącą pozycję rynkową platformy oferujące hosting treści, właściwe jest, aby uczestniczyły one w finansowaniu takich organów. Tymi środkami finansowymi powinien zarządzać niezależnie podmiot europejski, aby wspierać państwa członkowskie w finansowaniu kosztów bieżących niezależnych organów rozstrzygania sporów. Państwa członkowskie powinny zapewnić takim organom odpowiednie zasoby, aby zagwarantować ich kompetencję i niezależność.
- (18) Użytkownicy powinni mieć prawo do skierowania sprawy do sprawiedliwego i niezależnego organu rozstrzygania sporów stanowiącego alternatywny mechanizm rozstrzygania sporów w celu zakwestionowania decyzji podjętej przez platformę oferującą hosting treści po otrzymaniu zgłoszenia dotyczącego zamieszczonych przez nich treści. Prawo to powinno przysługiwać zgłaszającym posiadającym legitymację procesową w postępowaniu cywilnym dotyczącym spornych treści.
- (19) W odniesieniu do jurysdykcji właściwym niezależnym organem rozstrzygania sporów powinien być organ znajdujący się w państwie członkowskim, w którym zamieszczono treść stanowiącą przedmiot sporu. Osoby fizyczne powinny mieć zawsze możliwość wnoszenia skarg do niezależnego organu rozstrzygania sporów w państwie członkowskim ich zamieszkania.
- (20) Sygnalizowanie nieprawidłowości pomaga zapobiegać naruszeniom prawa i wykrywać zagrożenia lub szkody dla interesu ogólnego, które w przeciwnym razie pozostałyby niewykryte. Zapewnienie ochrony sygnalistom odgrywa ważną rolę w ochronie wolności wypowiedzi, wolności mediów i prawa społeczeństwa do dostępu do informacji. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937⁽¹⁾ powinna zatem mieć zastosowanie do odpowiednich naruszeń niniejszego rozporządzenia. Należy zatem odpowiednio zmienić tę dyrektywę.
- (21) Niniejsze rozporządzenie powinno przewidywać obowiązek składania sprawozdań z jego wykonania oraz obowiązek dokonywania jego przeglądu w rozsądnym terminie. W tym celu niezależne organy rozstrzygania sporów powołane przez państwa członkowskie na mocy niniejszego rozporządzenia powinny przedkładać sprawozdania dotyczące liczby skierowanych do nich spraw, podjętych decyzji – anonimizując dane w stosownych przypadkach – w tym liczby spraw rozpatrzonych, danych na temat problemów systemowych, tendencji i identyfikacji platform, które nie stosują decyzji niezależnych organów rozstrzygania sporów.
- (22) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie ram regulacyjnych dla praw wynikających z umowy w zakresie zarządzania treścią w Unii, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na szczeblu Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (23) Działania na szczeblu Unii określone w niniejszym rozporządzeniu zostałyby znacznie wzmocnione poprzez ustanowienie podmiotu europejskiego, którego zadaniem byłoby należyte monitorowanie i zapewnianie przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia przez platformy oferujące hosting treści. W tym celu Komisja powinna rozważyć możliwości wyznaczenia istniejącej lub nowej agencji europejskiej lub organu europejskiego lub koordynowania sieci lub organów krajowych w celu dokonania przeglądu zgodności z normami ustanowionymi w odniesieniu do zarządzania treścią na podstawie sprawozdań z przejrzystości oraz monitorowania algorytmów stosowanych przez platformy oferujące hosting treści do celów zarządzania treścią (dalej „podmiot europejski”).

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).

Wtorek, 20 października 2020 r.

- (24) Aby zapewnić ocenę ryzyka związanego ze wzmocnieniem treści, należy prowadzić co dwa lata dialog na temat wpływu polityki zarządzania legalnymi treściami na prawa podstawowe między posiadającymi znaczącą pozycję rynkową platformami oferującymi hosting treści a podmiotem europejskim wraz z właściwymi organami krajowymi.
- (25) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne ze wszystkimi prawami podstawowymi oraz przestrzega swobód i zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i zapisanych w Traktatach, w szczególności wolności wypowiedzi i swobodnego dostępu do informacji oraz prawa do skutecznego środka odwoławczego i do sprawiedliwego procesu sądowego,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszego rozporządzenia jest wniesienie wkładu we właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego poprzez ustanowienie przepisów zapewniających istnienie sprawiedliwych praw wynikających z umowy w zakresie zarządzania treścią oraz stworzenie niezależnych mechanizmów rozstrzygnięcia sporów dotyczących zarządzania treścią.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do platform oferujących hosting treści i zarządzanie treścią ogólnodostępną na stronach internetowych lub za pośrednictwem aplikacji w Unii, niezależnie od siedziby platformy oferującej hosting treści lub miejsca jej rejestracji lub głównego miejsca prowadzenia przez nią działalności.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do platform oferujących hosting treści, które:
  - a) mają charakter niekomercyjny; lub
  - b) mają mniej niż [100 000] ⁽²⁾ użytkowników;

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „platforma oferująca hosting treści” oznacza usługę społeczeństwa informacyjnego w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, której głównym celem lub jednym z głównych celów jest umożliwienie zarejestrowanym lub niezarejestrowanym użytkownikom zamieszczania treści do wyświetlania na ogólnodostępnej stronie internetowej lub w aplikacji;
- 2) „posiadająca znaczącą pozycję rynkową platforma oferująca hosting treści” oznacza platformę oferującą hosting treści posiadającą co najmniej dwie z następujących cech:
  - a) zdolność do rozwoju lub utrzymania własnej bazy użytkowników poprzez efekty sieciowe, które uzależniają od danej platformy znaczną liczbę użytkowników, lub ze względu na pozycjonowanie na rynku niższego szczebla, które umożliwia powstanie zależności ekonomicznej;
  - b) znaczny udział w rynku mierzony liczbą aktywnych użytkowników lub rocznym globalnym obrotem platformy;
  - c) obecność w środowisku biznesowym lub sieciowym kontrolowanym przez własną grupę lub spółkę dominującą, co pozwala wykorzystać silną pozycję na jednym rynku do zdobycia rynku pokrewnego;
  - d) rola selektonera w odniesieniu do całej kategorii treści lub informacji;

⁽²⁾ Przy określaniu liczby użytkowników Komisja powinna uwzględnić sytuację MŚP i przedsiębiorstw typu start-up.

⁽³⁾ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

Wtorek, 20 października 2020 r.

- e) dostęp do dużej ilości danych osobowych wysokiej jakości dostarczanych przez użytkowników lub wywnioskowanych na podstawie monitorowania ich zachowania w internecie, przy czym takie dane są niezbędne do świadczenia i poprawy świadczenia podobnej usługi, a dostęp do nich potencjalnych konkurentów i możliwość ich powielania są utrudnione;
- 3) „treść” oznacza wszelkie koncepcje, pomysły, formy wyrazu lub informacje w dowolnym formacie, takim jak tekst, obrazy, nagrania audio i wideo;
- 4) „nielegalne treści” oznaczają wszelkie treści, które nie są zgodne z prawem Unii lub z prawem danego państwa członkowskiego, w którym dokonuje się ich hostingu;
- 5) „zarządzanie treścią” oznacza moderowanie treści i jej selekcjonowanie na platformach oferujących hosting treści;
- 6) „moderowanie treści” oznacza praktykę polegającą na monitorowaniu i stosowaniu określonego wcześniej zbioru zasad i wytycznych do treści generowanych, publikowanych lub dzielonych przez użytkowników w celu zapewnienia ich zgodności z wymogami prawnymi i regulacyjnymi, wytycznymi wspólnotowymi i warunkami, a także wszelkie wynikające z tego środki podejmowane przez platformę, takie jak usunięcie treści lub usunięcie albo zawieszenie konta użytkownika, czy to w sposób zautomatyzowany, czy też przez osoby pełniące funkcję operatorów;
- 7) „selekcjonowanie treści” oznacza praktykę polegającą na wybieraniu, optymalizacji, ustaleniu priorytetu i rekomendowaniu treści w oparciu o profile poszczególnych użytkowników w celu wyświetlenia jej na stronie internetowej lub w aplikacji;
- 8) „warunki” oznaczają wszystkie warunki lub specyfikacje, niezależnie od ich nazwy lub formy, które regulują stosunek umowny między platformą oferującą hosting treści a jej użytkownikami i które jednostronnie określa platforma oferująca hosting treści;
- 9) „użytkownik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która korzysta z usług świadczonych przez platformę oferującą hosting treści lub wchodzi w interakcję z treścią udostępnianą na takiej platformie;
- 10) „podmiot zamieszczający” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która dodaje treść na platformę oferującą hosting treści, niezależnie od jej widoczności dla innych użytkowników;
- 11) „zgłoszenie” oznacza sformalizowane zawiadomienie kwestionujące zgodność treści z wymogami prawnymi i regulacyjnymi, wytycznymi wspólnotowymi i warunkami.

Artykuł 4

Zasady zarządzania treścią

1. Zarządzanie treścią jest prowadzone w sposób uczciwy, zgodny z prawem i przejrzysty. Praktyki zarządzania treścią są odpowiednie, proporcjonalne do rodzaju i objętości treści, istotne i ograniczone do tego, co jest konieczne w odniesieniu do celów zarządzania treścią. Platformy oferujące hosting treści odpowiadają za zapewnienie uczciwych, przejrzystych i proporcjonalnych praktyk zarządzania treścią.
2. Platformy oferujące hosting treści nie stosują wobec użytkowników dyskryminujących praktyk, wykorzystywania lub wykluczania na potrzeby moderowania treści, takich jak usuwanie treści tworzonych przez użytkowników ze względu na wygląd, pochodzenie etniczne, płeć, orientację seksualną, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek, ciążę lub wychowanie dzieci, język lub klasę społeczną.
3. Platformy oferujące hosting treści dostarczają użytkownikom wystarczających informacji o ich profilach selekcjonowania treści oraz o indywidualnych kryteriach, zgodnie z którymi platformy oferujące hosting treści selekcjonują przeznaczoną dla nich treść, włącznie z informacją, czy używane są algorytmy, a jeżeli tak, w jakim celu.
4. Platformy oferujące hosting treści zapewniają użytkownikom odpowiedni wpływ na proces selekcjonowania treści, która jest im prezentowana, w tym możliwość całkowitej rezygnacji z jakiegokolwiek selekcjonowania treści. W szczególności użytkownicy nie powinni być objęci procesem selekcjonowania treści bez uprzedniej dobrowolnie wyrażonej, wyraźnej, świadomej i jednoznacznej zgody.

Wtorek, 20 października 2020 r.

Artykuł 5

Zorganizowany dialog na temat ryzyka związanego z zarządzaniem treścią

W ramach zorganizowanego dialogu na temat ryzyka z podmiotem europejskim oraz odpowiednimi organami krajowymi posiadające znaczącą pozycję rynkową platformy oferujące hosting treści prezentują podmiotowi europejskiemu dwa razy do roku sprawozdanie na temat wpływu na prawa podstawowe i zarządzania ryzykiem związanym z ich polityką zarządzania treścią, w którym to sprawozdaniu informują, jak ograniczają to ryzyko.

Artykuł 6

Obowiązek zapewnienia przejrzystości

1. Dostawcy usług cyfrowych podejmują środki niezbędne do umożliwienia ujawniania finansowania wszelkich grup interesów, z którymi powiązani są użytkownicy usług cyfrowych świadczonych przez dostawców, oraz szczegółowych informacji dotyczących charakteru relacji między takimi grupami interesów a użytkownikami. Takie ujawnienie umożliwia identyfikację osoby ponoszącej odpowiedzialność prawną.

2. Dostawcy komercyjnych usług cyfrowych, którzy mają siedzibę poza Unią, wyznaczają przedstawiciela prawnego dbającego o interesy użytkowników w Unii oraz dopilnowują, aby informacje kontaktowe tego przedstawiciela były widoczne i dostępne na ich platformach internetowych.

Artykuł 7

Uprawnienia w zakresie dokonywania zgłoszeń

1. Każda osoba fizyczna lub prawna lub organ publiczny, którym treść jest udostępniana za pośrednictwem strony internetowej, aplikacji lub innego oprogramowania, ma prawo do dokonania zgłoszenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Państwa członkowskie przewidują kary w przypadku, gdy osoba działająca w celach związanych z prowadzoną przez siebie działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową systematycznie i wielokrotnie składa nieprawidłowe zgłoszenia. Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Artykuł 8

Procedury zgłoszenia

Platformy oferujące hosting treści zawierają w swoich warunkach jasne, dostępne, zrozumiałe i jednoznaczne informacje dotyczące procedur zgłoszenia, w szczególności:

- a) maksymalny okres, w którym podmiot zamieszczający daną treść ma zostać poinformowany o procedurze zgłoszenia;
- b) okres, w którym podmiot zamieszczający może złożyć odwołanie;
- c) termin szybkiego rozparzenia zgłoszenia i wydania decyzji przez platformę oferującą hosting treści;
- d) termin poinformowania obu stron przez platformę oferującą hosting treści o podjętej decyzji, wraz z uzasadnieniem podjętego działania.

Artykuł 9

Treść zgłoszeń

1. Zgłoszenie dotyczące treści zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) link do tej treści oraz, w stosownym przypadku, np. film, znacznik czasu;
- b) przyczynę zgłoszenia;
- c) dowody na poparcie twierdzenia zawartego w zgłoszeniu;
- d) oświadczenie o dobrej wierze złożone przez zgłaszającego; oraz

Wtorek, 20 października 2020 r.

e) w przypadku naruszenia dóbr osobistych lub praw własności intelektualnej – tożsamość zgłaszającego.

2. W przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 1 lit. e), zgłaszający jest osobą, której dotyczy naruszenie dóbr osobistych lub posiadaczem praw własności intelektualnej będących przedmiotem naruszenia, lub osobą działającą w imieniu osoby, której dotyczy naruszenie.

Artykuł 10

Informowanie podmiotu zamieszczającego

1. W następstwie zgłoszenia, a przed wydaniem jakiegokolwiek decyzji w sprawie treści, podmiot zamieszczający daną treść otrzymuje następujące informacje:

- a) przyczynę zgłoszenia i działania, jakie może podjąć platforma oferująca hosting treści;
- b) wystarczające informacje o obowiązującej procedurze;
- c) informacje dotyczące prawa do odpowiedzi, o którym mowa w ust. 3; oraz
- d) informację na temat dostępnych środków zaradczych w odniesieniu do nieprawdziwych zgłoszeń.

2. Nie należy jednak przekazywać informacji, o których mowa w ust. 1, jeżeli organy publiczne poinformowały platformę oferującą hosting treści o trwających dochodzeniach organów ścigania.

3. Podmiot zamieszczający treść ma prawo do udzielenia odpowiedzi platformie oferującej hosting treści w formie zgłoszenia sprzeciwu. Platforma oferująca hosting treści uwzględnia odpowiedź podmiotu zamieszczającego treść przy wydawaniu decyzji w sprawie działania, które należy podjąć.

Artykuł 11

Decyzje w sprawie zgłoszeń

1. Platformy oferujące hosting treści dopilnowują, by decyzje w sprawie zgłoszeń wydawał wykwalifikowany personel bez zbędnej zwłoki po przeprowadzeniu niezbędnych dochodzeń.

2. W następstwie zgłoszenia platformy oferujące hosting treści podejmują niezwłocznie decyzję o ewentualnym wycofaniu treści, jej usunięciu lub uniemożliwieniu dostępu do treści, która jest przedmiotem zgłoszenia, jeżeli taka treść nie jest zgodna z wymogami prawnymi. Z zastrzeżeniem art. 14 ust. 2 fakt, że platforma oferująca hosting treści uznała konkretne treści za niezgodne z wymogami, w żadnym razie nie prowadzi automatycznie do wycofania treści, jej usunięcia lub uniemożliwienia dostępu do niej przez innego użytkownika.

Artykuł 12

Informacja o decyzjach

Po podjęciu decyzji platformy oferujące hosting treści informują o tej decyzji wszystkie strony uczestniczące w procedurze zgłoszenia, przekazując następujące informacje w jasny i prosty sposób:

- a) uzasadnienie decyzji;
- b) wskazanie, czy decyzja została podjęta wyłącznie przez człowieka, czy przy wykorzystaniu algorytmu;
- c) informację o możliwości dokonania przeglądu, o którym mowa w art. 13, oraz o środkach zaskarżenia przysługujących każdej ze stron.

Artykuł 13

Przegląd decyzji

1. Platformy oferujące hosting treści mogą zapewnić mechanizm umożliwiający użytkownikom zwrócić się o przegląd podejmowanych przez nie decyzji.

2. Posiadające znaczącą pozycję rynkową platformy oferujące hosting treści zapewniają mechanizm przeglądu, o którym mowa w ust. 1.

3. We wszystkich przypadkach ostateczną decyzję o dokonaniu przeglądu podejmuje człowiek.

Wtorek, 20 października 2020 r.

Artykuł 14

Usuwanie treści

1. Z zastrzeżeniem nakazów sądowych lub administracyjnych dotyczących treści online, treść będąca przedmiotem zgłoszenia pozostaje widoczna w czasie trwania oceny jej legalności.
2. Platformy oferujące hosting treści podejmują niezwłoczne działania w celu uniemożliwienia dostępu do treści, które są ewidentnie nielegalne, lub ich usunięcia.

Artykuł 15

Niezależne rozstrzygnięcie sporów

1. Państwa członkowskie tworzą niezależne organy rozstrzygnięcia sporów w celu zapewnienia szybkiego i skutecznego pozasądowego rozstrzygnięcia sporów w przypadku odwołania od decyzji w sprawie moderowania treści.
2. W skład niezależnych organów rozstrzygnięcia sporów wchodzi niezależni specjaliści prawnicy posiadający uprawnienia do rozstrzygnięcia sporów między platformami oferującymi hosting treści a użytkownikami dotyczących zgodności danej treści z wymogami prawnymi i regulacyjnymi, wytycznymi wspólnotowymi i warunkami.
3. Skierowanie kwestii dotyczącej moderowania treści do rozpatrzenia przez niezależny organ rozstrzygnięcia sporów nie wyklucza możliwości dalszego odwołania się przez użytkownika do sądów, chyba że spór został rozstrzygnięty w drodze porozumienia.
4. Posiadające znaczącą pozycję rynkową platformy oferujące hosting treści wnoszą wkład finansowy w koszty operacyjne niezależnych organów rozstrzygnięcia sporów za pośrednictwem specjalnego funduszu zarządzanego przez podmiot europejski, aby pomóc państwom członkowskim w finansowaniu tych organów. Państwa członkowskie zapewniają niezależnym organom rozstrzygnięcia sporów odpowiednie zasoby, aby zagwarantować ich kompetencję i niezależność.

Artykuł 16

Przepisy proceduralne dotyczące niezależnego rozstrzygnięcia sporów

1. Podmiot zamieszczający treść, a także strony trzecie, takie jak rzecznik, mające uzasadniony interes w takim działaniu, mają prawo do skierowania sprawy dotyczącej moderowania treści do właściwego, niezależnego organu rozstrzygnięcia sporów, jeżeli platforma oferująca hosting treści zdecydowała o wycofaniu treści, usunięciu jej lub uniemożliwieniu dostępu do niej lub o innym działaniu, które jest sprzeczne z wyrażonym przez zgłaszającego preferowanym działaniem lub stanowi naruszenie praw podstawowych.
2. W przypadku gdy platforma oferująca hosting treści zdecydowała się nie usuwać treści będącej przedmiotem zgłoszenia, zgłaszający ma prawo skierować sprawę do właściwego niezależnego organu rozstrzygającego spory, pod warunkiem posiadania legitymacji procesowej w postępowaniu cywilnym dotyczącym spornej treści.
3. Jeśli chodzi o jurysdykcję, właściwym niezależnym organem rozstrzygnięcia sporów jest organ znajdujący się w państwie członkowskim, w którym zamieszczono treść stanowiącą przedmiot sporu. Osoby fizyczne zawsze powinny mieć możliwość wniesienia skargi do niezależnego organu rozstrzygnięcia sporów w państwie członkowskim zamieszkania.
4. W przypadku gdy zgłaszający ma prawo skierować sprawę dotyczącą moderowania treści do rozpatrzenia przez niezależny organ rozstrzygnięcia sporów zgodnie z ust. 2, może skierować sprawę do niezależnego organu rozstrzygnięcia sporów w państwie członkowskim, w którym ma on miejsce zwykłego pobytu lub w którym miejsce zwykłego pobytu ma podmiot zamieszczający treść, jeżeli korzysta z usługi do celów niekomercyjnych.
5. W przypadku gdy moderacja treści dotycząca tej samej kwestii jest przedmiotem sprawy skierowanej do innego niezależnego organu rozstrzygnięcia sporów, niezależny organ rozstrzygnięcia sporów może zawiesić procedurę dotyczącą przekazania sprawy. W przypadku gdy kwestia moderowania treści była przedmiotem zaleceń niezależnego organu rozstrzygnięcia sporów, niezależny organ rozstrzygnięcia sporów może odmówić rozpatrzenia sprawy.

Wtorek, 20 października 2020 r.

6. Państwa członkowskie ustanawiają wszystkie inne niezbędne przepisy i procedury na potrzeby niezależnych organów rozstrzygania sporów w ramach ich jurysdykcji.

Artykuł 17

Dane osobowe

Wszelkie przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia odbywa się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽⁴⁾ oraz dyrektywą 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁵⁾.

Artykuł 18

Zgłaszanie naruszeń i ochrona osób zgłaszających

Do zgłaszania naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz do osób zgłaszających takie naruszenia stosuje się dyrektywę (UE) 2019/1937.

Artykuł 19

Zmiany w dyrektywie (UE) 2019/1937

W dyrektywie (UE) 2019/1937 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 lit. a) dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„(xi) zarządzanie treścią online;”;

2) w części I załącznika dodaje się punkt w brzmieniu:

„K. Artykuł 2 ust. 1 lit. a) ppkt (xi) – zarządzanie treścią online.

Rozporządzenie [XXX] Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw wynikających z umowy w zakresie zarządzania treścią.”.

Artykuł 20

Monitorowanie, ocena i przegląd

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszystkie istotne informacje dotyczące wdrażania i stosowania niniejszego rozporządzenia. Na podstawie dostarczonych informacji i konsultacji publicznych Komisja, do dnia... [trzy lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia], przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie wdrożenia i stosowania niniejszego rozporządzenia oraz rozważa potrzebę wprowadzenia dodatkowych środków, w tym, w stosownych przypadkach, zmian do niniejszego rozporządzenia.

2. Z zastrzeżeniem obowiązków sprawozdawczych ustanowionych w innych aktach prawnych Unii państwa członkowskie co roku przedkładają Komisji następujące dane statystyczne:

a) liczbę sporów skierowanych do niezależnych organów rozstrzygania sporów oraz rodzaj treści stanowiących przedmiot sporu;

b) liczbę spraw rozstrzygniętych przez niezależne organy rozstrzygania sporów, sklasyfikowanych według wyników.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

Wtorek, 20 października 2020 r.

Artykuł 21

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia XX.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...,

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący
